

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä kesäkuuta 1998

N:o 455—461

SISÄLLYS

N:o		Sivu
455	Laki 55 vuotta täyttäneen työttömän työllistymisedellytysten parantamisesta	1395
456	Asetus ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteeseen tehtyjen muutosten voimaansaattamisesta	1397
457	Asetus ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyviin kiinteää irtolastia kuljettavien alusten ja öljysäiliöalusten tehostettua tarkastusohjelmaa koskeviin suuntaviivoihin tehtyjen muutosten voimaansaattamisesta	1398
458	Asetus ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään IGC-koodiin tehtyjen muutosten voimaansaattamisesta	1399
459	Asetus alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään vuoden 1978 pöytäkirjaan liittyvien BCH- ja IBC-koodien muutosten voimaansaattamisesta	1400
460	Asetus ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän IBC-koodin muutosten voimaansaattamisesta	1401
461	Valtioneuvoston päätös teknologiseen tutkimukseen ja kehitykseen myönnettävien avustusten ja lainojen yleisistä ehtoista	1402

N:o 455

Laki

55 vuotta täyttäneen työttömän työllistymisedellytysten parantamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sen estämättä, mitä työntekijäin eläkelain (395/1961) 6 a ja 6 b §:ssä, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 7 ja 7 a §:ssä, merimieseläkelain (72/1956) 12 a ja 12 b §:ssä ja valtion eläkelain (280/1966) 5 a ja 5 b §:ssä säädetään sekä kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön 4 §:n 4—8 momentissa ja 4 a §:ssä määrätään, tulevaa aikaa ei lueta eläkkeeseen oikeuttavaksi enintään kymmenen kuukautta jatkuneen työ- tai virkasuhteen perusteella, jos

1) tulevan ajan oikeus mainittujen lakien tai eläkesäännön kohtien mukaan on voimassa muusta työ- tai virkasuhteesta taikka yrittäjätoiminnasta sanotun enintään kymmenen kuukautta jatkuneen työ- tai virkasuhteen alkaessa,

2) työntekijä tai viranhaltija on vähintään 55-vuotias sanotun enintään kymmenen kuukautta jatkuneen työ- tai virkasuhteen alkaessa,

3) työntekijä tai viranhaltija on ollut työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa vähintään 30 päivää sekä 1 kohdassa tarkoitettuun tulevaan aikaan oikeuttavan työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan päätymisen että 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen ja

4) edellä 1 kohdassa tarkoitettu enintään kymmenen kuukautta jatkunut työ- tai virkasuhde on alkanut 3 kohdassa tarkoitettun työttömyysajan jälkeen; lisäksi edellytetään, että työsuhde päättyy aikaisintaan 30 päivän kesäkuuta 1998 jälkeen tai alkaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000.

Työntekijän tai viranhaltijan on esitettävä

HE 73/1998
StVM 9/1998
EV 59/1998

selvitys 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetusta työttömyysajasta eläkehakemuksen yhteydessä.

2 §

Edellä 1 §:ssä tarkoitettua enintään kymmenen kuukautta jatkunutta työ- tai virkasuhdetta ei oteta huomioon laskettaessa 1 §:ssä mainituissa lakien tai eläkesäännön kohdissa tarkoitettua 360 tai 540 päivää.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000.

Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Tätä lakia sovelletaan eläkkeisiin, joissa eläketapahtuma sattuu tämän lain tultua voimaan.

Tämän lain voimassaolon jälkeen tätä lakia sovelletaan kuitenkin edelleen 1 §:ssä tarkoitettuihin enintään kymmenen kuukautta jatkuneisiin työ- tai virkasuhteisiin, jotka ovat alkaneet tämän lain ollessa voimassa.

Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta, jos työntekijällä tai viranhaltijalla ei ole tämän lain 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua tulevan ajan oikeutta muusta työ- tai virkasuhteesta taikka yrittäjätoiminnasta eläketapahtumahetkellä.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 456

Asetus

ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteeseen tehtyjen muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Lontoossa 23 päivänä toukokuuta 1994 ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SopS 11/1981) liitteeseen Kansainvälisen merenkulkujärjestön meriturvallisuuskomitean päätöksellä MSC.31(63) tehdyt muutokset, jotka tasavallan presidentti on hy-

väksynyt 8 päivänä elokuuta 1997, tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998 niin kuin siitä on sovittu.

Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 457

Asetus

ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyviin kiinteää irtolastia kuljettavien alusten ja öljysäiliöalusten tehostettua tarkastusohjelmaa koskeviin suuntaviivoihin tehtyjen muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Lontoossa 4 päivänä kesäkuuta 1996 ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen (SopS 11/1981) liittyviin kiinteää irtolastia kuljettavien alusten ja öljysäiliöalusten tehostettua tarkastusohjelmaa koskeviin suuntaviivoihin Kansainvälisen merenkulkujärjestön meriturvallisuuskomitean

päätöksellä MSC.49(66) tehdyt muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 11 päivänä joulukuuta 1997, tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 458

Asetus

ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään IGC-koodiin tehtyjen muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Lontoossa 23 päivänä toukokuuta 1994 ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen (SopS 11/1981) liittyvään IGC-koodiin Kansainvälisen merenkulkujärjestön meriturvallisuuskomitean päätöksellä MSC. 32(63) tehdyt muutokset, jotka tasavallan

presidentti on hyväksynyt 13 päivänä syyskuuta 1996, tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 459

Asetus

alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään vuoden 1978 pöytäkirjaan liittyvien BCH- ja IBC-koodien muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Lontoossa 10 päivänä heinäkuuta 1996 alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään vuoden 1978 pöytäkirjaan (SopS 51/1983) liittyviin BCH- ja IBC-koodeihin Kansainvälisen merenkulkujärjestön meriympäristön suojelukomitean päätöksillä MEPC.70(38) ja

MEPC.69(38) tehdyt muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 14 päivänä marraskuuta 1997, tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 460

Asetus

ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän IBC-koodin muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Lontoossa 4 päivänä kesäkuuta 1996 ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen (SopS 11/1981) liittyvään IBC-koodiin Kansainvälisen merenkulkujärjestön meriturvallisuuskomitean päätöksellä MSC.50(66) tehdyt muutokset, jotka

tasavallan presidentti on hyväksynyt 14 päivänä marraskuuta 1997, tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Naantalissa 18 päivänä kesäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa Merenkulkulaitoksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 461

Valtioneuvoston päätös**teknologiseen tutkimukseen ja kehitykseen myönnettävien avustusten ja lainojen yleisistä ehdoista**

Annettu Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 1998

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt:

Yleiset säännökset

1 §

Teknologian kehittämiskeskus (kehittämiskeskus) voi valtion talousarvioon sisältyvän valtuuden puitteissa, päätettyään tuen myöntämisestä, tehdä sopimuksia avustuksen, lainan ja pääomaehtoisen lainan maksamisesta teknologiseen tutkimukseen ja kehitykseen siten kuin tässä päätöksessä määrätään ja ottaen huomioon, mitä talousarviosta muuten johtuu. Pääomaehtoiseen lainaan sovelletaan tämän päätöksen lainaa koskevia säännöksiä, jollei erityisesti ole toisin määrätty.

2 §

Yrityksille ja muille yhteisöille voidaan myöntää avustusta ja lainaa teknologiseen tutkimukseen ja kehitykseen. Tavoitteena on edistää suoraan tai välillisesti kansainvälisesti kilpailukykyisten tuotteiden, tuotantomenetelmien ja palveluiden kehittämistä. Jollei tästä päätöksestä muuta johdu, sovelletaan avustuksen ja lainan myöntämisessä, käyttämisessä, maksamisessa ja käytön valvonnassa valtioneuvoston päätöstä valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi (490/1965) teknologian kehittämiskeskusten määräämällä tavalla.

Määritelmiä

3 §

Tutkimus- ja kehitystyö määritellään sen

sisällön mukaan teolliseen tutkimukseen ja kilpailua edeltävään kehittämistoimintaan.

Teollisella tutkimuksella tarkoitetaan tutkimusta tai uuden tiedon saamiseen tähtäviä kriittisiä tutkimuksia, joiden tavoitteena on näiden tietojen käyttäminen uusien tuotteiden, menetelmien tai palveluiden kehittämiseen tai olemassa olevien tuotteiden, menetelmien tai palveluiden merkittävään parantamiseen.

Kilpailua edeltävällä kehittämistoiminnalla tarkoitetaan teollisen tutkimuksen tulosten konkretisointia uusien, muutettujen tai parannettujen tuotteiden, menetelmien tai palveluiden hankkeissa, luonnoksissa tai piirustuksissa, jos ne on tarkoitettu myytäväiksi tai käytettäväiksi, mukaan lukien ensimmäisen prototyypin luominen, jota ei voi käyttää kaupallisiin tarkoituksiin. Lisäksi se voi käsittää muiden tuotteiden, menetelmien tai palveluiden käsitteellisen määrittelyn ja piirustukset sekä alustavat esittely- ja kokeiluhankkeet edellyttäen, että näitä hankkeita ei voida muuntaa teollisiksi sovelluksiksi tai kaupalliseen tarkoitukseen tai käyttää teollisina sovelluksina tai kaupallisessa tarkoituksessa. Siihen eivät kuulu tuotteisiin, tuotantolinjoihin, valmistusmenetelmiin, olemassa oleviin palveluihin tai muihin meneillään oleviin toimintoihin tehdyt rutiiniluonteiset muutokset tai tietyn aikavälin kuluessa tehdyt muutokset, vaikka näissä muutoksissa esiintyisi parannuksia.

Pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoi-

tetaan pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetussa Euroopan komission suosituksessa 96/280/EY, sellaisena kuin se on 3 päivänä huhtikuuta 1996, määriteltyä yritystä, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja jonka joko vuosilikevaihto on enintään 40 miljoonaa ecua tai sitä vastaava markkamäärä tai taseen loppusumma enintään 27 miljoonaa ecua tai sitä vastaava markkamäärä sekä joka täyttää yrityksen riippumattomuutta kuvaavat tunnusmerkit ja muut suosituksessa tarkoitetut pienen ja keskisuuren yrityksen tunnusmerkit.

Tuen määrä

4 §

Teolliseen tutkimukseen myönnettävä enimmäistuki on 50 prosenttia tutkimus- ja kehitystyön hyväksyttävistä kustannuksista, jollei 5 §:stä muuta johdu.

Tuettavan toiminnan lähestyessä markkinoita alenee tuen määrä samassa suhteessa siten, että toiminnan ollessa kilpailua edeltävää kehittämistoimintaa, enimmäistuki on 25 prosenttia tutkimus- ja kehitystyön hyväksyttävistä kustannuksista, jollei 5 §:stä muuta johdu.

Tuen korottaminen

5 §

Pienille ja keskisuurille yrityksille tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävä tuki voi olla 10 prosenttiyksikköä 4 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja määriä korkeampi.

Kun tutkimus- ja kehitystyö toteutetaan alueilla, jotka Euroopan yhteisöjen komissio on hyväksynyt EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a- tai c-alakohdan soveltamisalaan, myönnettävä tuki voi olla mainitun a-alakohdan tarkoittamilla alueilla 10 prosenttiyksikköä ja mainitun c-alakohdan tarkoittamilla alueilla 5 prosenttiyksikköä 4 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja määriä korkeampi.

Kun tutkimus- ja kehitystyö on EY:n tutkimusta ja kehitystyötä koskevan puiteohjelman yhteydessä kehitetyn erityisen hankkeen tai ohjelman tavoitteiden mukainen, myönnettävä tuki voi olla 15 prosenttiyksikköä 4 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja määriä korkeampi.

Edellä 3 momentissa mainittu korotus voi nousta 25 prosenttiyksikköön, kun tutkimus- ja kehitystyö sisältää myös rajat ylittävää

yhteistoimintaa, joka edellyttää yritysten ja julkisten tutkimusjärjestöjen tai vähintään kahdesta jäsenvaltiosta olevan kahden itsenäisen kumppanin välistä tosiasiallista yhteistyötä, ja jos hankkeeseen liittyy tulosten laaja levittäminen ja julkaiseminen, ottaen huomioon immateriaalioikeudet ja teollisoikeudet.

Kun tutkimus- ja kehitystyö ei ole EY:n tutkimusta ja kehitystyötä koskevan puiteohjelman yhteydessä kehitetyn erityisen hankkeen tai ohjelman tavoitteiden mukainen, voi myönnettävä tuki olla 10 prosenttiyksikköä 4 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja määriä korkeampi, edellyttäen että

1) tutkimus- ja kehitystyö sisältää yhteistoimintaa, joka edellyttää vähintään kahdesta jäsenvaltiosta olevan kahden itsenäisen kumppanin välistä tosiasiallista yhteistyötä, erityisesti tutkimuksen ja teknologisen kehitystyön alan kansallisten politiikkojen yhteensovittamisen yhteydessä; tai

2) tutkimus- ja kehitystyö sisältää yritysten ja julkisten tutkimuslaitosten välistä tosiasiallista yhteistoimintaa, erityisesti tutkimuksen ja teknologisen kehitystyön alan kansallisten politiikkojen yhteensovittamisen yhteydessä.

Tässä pykälässä mainittuja tuen korottamisen perusteita voidaan soveltaa myös lainaa ja pääomalainaa myönnettäessä.

Tuen enimmäismäärä

6 §

Edellä 4 §:ssä mainitun tuen ja 5 §:ssä mainittujen tuen korotusten yhteismäärä ei saa teollisen tutkimuksen osalta ylittää 75 prosenttia ja kilpailua edeltävän kehittämistoiminnan osalta 50 prosenttia tutkimus- ja kehitystyön hyväksyttävistä kustannuksista.

Tuki kannattavuustutkimusten tekemiseen

7 §

Myönnettäessä tukea teollista tutkimustoimintaa tai kilpailua edeltävää kehittämistoimintaa valmistelevien teknisten kannattavuustutkimusten (esiselvitysten) tekemiseen, tuen määrä on teollisen tutkimustoiminnan osalta enintään 75 prosenttia ja kilpailua edeltävän kehittämistoiminnan osalta enintään 50 prosenttia näiden tutkimusten hyväksyttävistä kustannuksista.

Suurten yritysten tuki

8 §

Myönnettäessä tukea muille kuin pienille ja keskiuurille yrityksille, hankkeen on täytettävä vähintään yksi seuraavista edellytyksistä ennenkuin tukea voidaan myöntää:

- 1) suurten yritysten ja pienten ja keskiuurten yritysten välinen verkottuminen;
- 2) verkottuminen yliopistojen, korkeakoulujen ja tutkimuslaitosten kanssa tulosten levittämisen tehostamiseksi;
- 3) osallistuminen teknologiaohjelmiin, joissa on mukana useita yrityksiä, yliopistoja, korkeakouluja tai tutkimuslaitoksia;
- 4) osallistuminen kansainvälisiin tutkimus- ja kehitystoiminnan hankkeisiin ja verkostoihin; tai
- 5) hanke sisältää pääasiassa teollista tutkimusta tai tutkimusta, jonka tulokset ovat kolmansien osapuolten saatavilla, jolloin hanke lisää merkittävästi teollisuusalan tietoa.

Lainan määrä ja ehdot

9 §

Lainaa voidaan myöntää enintään 60 prosenttia tutkimus- ja kehitystyön hyväksyttävistä kustannuksista, jollei 4—6 §:stä muuta johdu. Pääomaehtoista lainaa voidaan myöntää enintään määrä, joka kyseiseen tutkimustyöhön voitaisiin myöntää avustuksena.

Laina-aika on enintään kymmenen vuotta. Laina voidaan myöntää siten, että enintään viisi ensimmäistä lainavuotta ovat lyhennyksistä vapaita. Laina maksetaan takaisin vuosittain lyhennyksin. Pääomaehtoisen lainan laina-aika on enintään kahdeksan vuotta.

Pääomaehtoinen laina myönnetään ehdolla, että lainan pääoma voidaan maksaa takaisin vain, jos lainan ottavan yhteisön sidotulle omalle pääomalle jää täysi kate, ja ehdolla, että korkoa lainapääomalle voidaan maksaa vain, jos lainan ottaneella yhteisöllä on voitonjakokelpoisia varoja vastaava määrä. Jos pääomaehtoisen lainan pääoma tai korko on tässä momentissa mainitun ehdon vuoksi laina-ajan päätyttyä kokonaan tai osittain takaisin maksamatta, pitenee laina-aika siihen asti, kunnes laina on kokonaisuudessaan maksettu takaisin.

Laina voidaan myöntää vakuutta vaatimatta. Pääomaehdoiselle lainalle ei saa asettaa vakuutta.

10 §

Lainan korko on kolme prosenttiyksikköä alempi kuin kulloinkin voimassa oleva Suomen Pankin peruskorko, kuitenkin vähintään 1,0 prosenttia.

Pääomaehtoisen lainan korko on kaksi prosenttiyksikköä korkeampi kuin 1 momentissa mainitun lainan korko.

11 §

Jos tutkimus- ja kehitystyö ei johda taloudellisesti kannattavaan liiketoimintaan, kehittämiskeskus voi lainansaajan hakemuksesta jättää lainan maksamattoman pääoman ja korot kokonaan tai osittain takaisin perimättä edellyttäen, että hankkeelle 4—6 §:n mukaisesti määritelty enimmäistuki ei ylitä.

Jos tutkimus- ja kehitystyö epäonnistuu, kehittämiskeskus voi lainansaajan hakemuksesta jättää lainan maksamattoman pääoman ja korot kokonaan tai osittain takaisin perimättä.

12 §

Lainan maksaa kehittämiskeskuksen toimeksiannosta valtiokonttori, joka myös hoitaa lainan perintään liittyvät tehtävät. Valtiokonttori määrää tarpeelliseksi katsomansa muut lainaehdot.

13 §

Jos tutkimus- ja kehitystyöhön on myönnetty valtion, kuntien tai muiden julkisten rahoittajien taikka Euroopan komission varoista muita lainoja tai avustuksia taikka sellaisia luottolaitosten lainoja, joista valtio maksaa korkotukea, ei näiden ja tämän päätöksen perusteella myönnetyn avustuksen ja lainan kokonaistukivaikutus saa ylittää 4—6 §:ssä mainittuja määriä.

Tutkimus- ja kehitystyön hyväksyttävät kustannukset

14 §

Tutkimus- ja kehitystyön kustannuksina voidaan hyväksyä:

- 1) henkilöstökustannukset;
- 2) muut tutkimus- ja kehitystyön toteuttamisesta aiheutuvat välittömät kustannukset, kuten aine-, tarvike-, laite-, atk-, patentointi- ja matkakustannukset, vieraista palveluista, teknisen tietämyksen ja patenttien hankkimisesta aiheutuvat kustannukset, maapohjan ja rakennuksen hankkimiseen liittyvät kustan-

nukset sekä muut kehittämiskeskuksen hyväksymät, hankkeen toteuttamisesta suoraan johtuvat välittömät kustannukset; sekä

3) tutkimus- ja kehitystyön toteuttamisesta suoraan aiheutuvat yleiskustannukset.

Jos tuen saaja on arvonlisäverovelvollinen, ei 1 momentissa mainittuihin kustannuksiin sisältyvä arvonlisävero ole hyväksyttävä kustannus.

Tukihakemus

15 §

Päätös avustuksen ja lainan myöntämisestä tehdään kehittämiskeskukselle tehdyn hakemuksen perusteella. Hakemuksesta tulee käydä selvillä tiedot hakijasta, suunnitelma tutkimus- ja kehitystyön toteuttamisesta aikatauluineen, sen kustannusarvio, hyödyntämissuunnitelma, rahoitussuunnitelma sekä muut kehittämiskeskuksen tarpeelliseksi katsomat tiedot. Kehittämiskeskus antaa tarkemmat ohjeet hakemusmenettelystä.

Tukisopimus

16 §

Päätettyään avustuksen tai lainan myöntämisestä kehittämiskeskus tekee tuen saajan kanssa sopimuksen tuen käytöstä ja sen ehdoista. Tässä sopimuksessa on sovittava ainakin seuraavista asioista:

1) tutkimus- ja kehitystyön aiheesta, tavoitteista ja aikataulusta;

2) tutkimus- ja kehitystyön tutkimussuunnitelmasta, kustannusarviosta ja rahoitussuunnitelmasta, kehittämiskeskuksen rahoitusosuudesta ja sen maksatuksesta;

3) tutkimus- ja kehitystyön kustannuksista pidettävästä erillisestä tilinpidosta;

4) tutkimus- ja kehitystyön edistymisestä ja sen tuloksista kehittämiskeskukselle annettavista selvityksistä;

5) kehittämiskeskuksen oikeudesta tarkastaa tuen saajan luona tutkimus- ja kehitystyön toteutusta ja sen tilinpitoa sekä tuen saajan velvollisuudesta antaa kehittämiskeskuksen pyytämät asiakirjat tarkastusta varten;

6) tutkimus- ja kehitystyön vastuullisesta johtajasta;

7) sopimuksen siirtämisestä;

8) tutkimus- ja kehitystyön tulosten omistus- ja käyttöoikeudesta ja määräajasta, jonka kuluessa on ryhdyttävä toimenpiteisiin tulosten kaupalliseksi hyödyntämiseksi; sekä

9) kehittämiskeskuksen oikeudesta purkaa sopimus ja periä tuki takaisin, jos tuen saaja on rikkonut sopimuksen ehtoja.

17 §

Kehittämiskeskuksen tulee sopia tutkimus- ja kehitystyön tulosten omistus- ja käyttöoikeudesta rahoitusosuutensa puitteissa siten, että ne ensisijaisesti jäävät tuen saajan omaisuudeksi. Mikäli sopimuksessa mainitun määräjän kuluessa ei kuitenkaan ole ryhdytty toimenpiteisiin tulosten kaupalliseksi hyödyntämiseksi, kehittämiskeskuksella on oikeus määrätä niiden omistus- ja käyttöoikeudesta tarkoituksenmukaiseksi katsomallaan tavalla.

18 §

Sopimuksessa tulee varata kehittämiskeskukselle oikeus sopimuksen purkamiseen ja/tai tuen takaisin perimiseen ainakin seuraavissa tapauksissa:

1) tutkimus- ja kehitystyön toteuttamista edellyttävissä olosuhteissa on tapahtunut sellaisia olennaisia muutoksia, että työn jatkamista ei voida pitää enää tarkoituksenmukaisena;

2) tuen myöntämistä, maksamista tai valvontaa varten on annettu virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja tai salattu tietoja ja menettelyllä on ollut vaikutusta tuen saamiseen tai tuki on myönnetty tai maksettu muutoin virheellisin edellytyksin tai perusteettomasti;

3) tuen maksamista tai sen valvontaa varten on kieltäydytty antamasta vaadittuja tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa;

4) tuki on käytetty muuhun tarkoitukseen kuin mihin se on myönnetty tai muutoin on toimittu olennaisesti tukiehtojen vastaisesti;

5) tuen myöntämisen jälkeen käy ilmi, että tutkimus- ja kehitystyöhön saatu muu julkinen rahoitus yhdessä nyt kysymyksessä olevan tuen kanssa ylittää tässä päätöksessä mainitun julkisen rahoituksen enimmäismäärän; sekä

6) Euroopan komissio päättää, että tuki on perittävä kokonaan tai osittain takaisin.

Jollei erityisistä syistä muuta johdu, kehittämiskeskuksen on 1 momentin 2—6 kohdissa mainituissa tapauksissa perittävä maksettu tuki kokonaan tai osittain takaisin sekä vaadittava palautettavalle määrälle sen maksupäivästä lukien vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Palautettavalle määrälle on

N:o 461

maksettava asetetusta eräpäivästä lukien vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

19 §

Sopimukseen on sisällytettävä ehto siitä, että jos tuen avulla hankittujen koneiden tai laitteiden käyttötarkoitus muuttuu tai omaisuus luovutetaan tai muutoin siirtyy toisen omistukseen tai hallintaan, tukea vastaava suhteellinen osa omaisuuden arvosta on palautettava kehittämiskeskukselle kuuden kuukauden kuluessa olosuhteiden muutoksesta, jollei kehittämiskeskus omaisuuden arvon vähäisyyden vuoksi tai muista erityisistä syistä toisin päättä. Vastaavasti on menettävä vahinkotapahtuman sattuessa vakuutetulle omaisuudelle. Tällöin saatavaa vakuutus- tai muuta korvausta koskee se, mitä edellä on sanottu omaisuuden arvosta.

Tuen saajan on ilmoitettava kehittämiskeskukselle 1 momentissa tarkoitetusta olosuhteiden muutoksesta ja tuen kohteena olleelle omaisuudelle sattuneesta vahingosta välittömästi tapahtuman jälkeen, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa.

Jos tuen saaja ei ole maksanut 1 momentissa tarkoitettua palautusta eräpäivään men-

nessä tai ei ole tehnyt 2 momentin mukaisesti siinä tarkoitettua ilmoitusta, tuen saajan on maksettava palautettavalle määrälle vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan eräpäivästä tai viimeksi mainitussa tapauksessa olosuhteiden muuttumisesta tai vahinkotapauksesta lukien.

Tarkemmat säännökset

20 §

Kehittämiskeskus antaa tämän päätöksen soveltamisesta tarvittaessa tarkempia ohjeita.

Voimaantulosäännökset

21 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1998 ja on voimassa 31 päivään elokuuta 2003 asti.

Tällä päätöksellä kumotaan 21 päivänä joulukuuta 1994 annettu valtioneuvoston päätös teknologiseen tutkimukseen ja kehitykseen myönnettävien avustusten ja lainojen yleisistä ehdoista siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Viimeksi mainittua valtioneuvoston päätöstä sovelletaan kuitenkin sen nojalla tehtyihin päätöksiin.

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 1998

Ministeri *Ole Norrback*

Vanhempi hallitussihteeri *Jorma Immonen*